

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385,858

Hely

Szerző: ~

Cím: *Tudósítást a budapesti
eltűntekről*

Idő

"1919"

Forrás:

Déli Hírlap

Személy

Bp.

1919. 7. 26.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt.

— Tudósítást a budapesti eltűntekről: Nem mulik el nap Budapesten, hogy el ne tűnének innen emberek: ha községeiket hozzatartózik keresik őket, a legtöbb nyom a — villamoshoz vezet. Soha még annyi borzalmas villamos szerencsétlenség nem történt, mint ma. A közönségnek azonban csak azokról van tudomása, amelyeknek véletlenül szemtanúja volt, mert a rendőrség gondosan eltitkolja a katasztrófákat. A rendőri sajtóiroda, amióta egyesítették a két villamosvállalat, egyetlen villamos szerencsétlenségről sem adott tudósítást, pedig máig van nap halálos katasztrófa nélkül. Tegnapelőtt a dunaparti korzón történt rettenetes és rémisztő szerencsétlenség: egy fiatalember a motoros kocsit hátsó peremjére kapaszkodott föl, de az ellenkező oldalról s a Lánchíd felé becsúszta a fejet a költés korlátjába. Az irratott ütéssel elveszítette az eszméletét, a keze nem szorította többé a villamos részlegét s órással a két kocsit közé. A pótkocsi darabokra vágta a szerencsétlent, akik a tűzoltóknak kellett kiszabadítani a kerekek alól s máig sem tudják róla megállapítani, hogy kicsoda. S ez nem szórványos

eset, ez majdnem mindennap megtörténik ma, amikor a közönség a nyomorúságos közlekedés miatt kénytelen a lépcsőkre kapaszkodni utazni. A minap a Baross-utóban egy szekér került a két villamos sínpár közé s az ellenkező oldalán kapaszkodók véresen hulltak le az aszfaltra. Az Üllői ut és a Ferenc-keresztény sarkán egy sárga meg egy barna kocsit összejuttatott egymással: egy eszméletlen a mentőknek kellett kórházba szállítani. Mindezekről azonban csak véletlenül tudunk, az erre utazó közönség elbeszéléseiből, mert a rendőrség hallgat, amikor villamos szerencsétlenségről van szó. Azt hiszik talán, hogy minden baj és minden zavar megszűnik, ha nem tudósítják róla a nyilvánosságnak? Még a régi militarista rendszer is megvalósította a veszteséglajstromokat, amelyek tudósítottak arról, hogy ki hull meg, ki sebesült meg és ki tűnt el s legalább annyit elvárhatunk a rendőrségtől is. Eltűntek is számoltunk a mai helyzettel s állapítsuk meg, hogy ma vannak emberek, akik reggel nyugodtan, békésen mennek el hazuról s délután vagy este hirtelen vária haza érkezik a családjuk, még híri sem kapnak

róla, mert sokszor megsejtjük általánosan, hogy kicsoda a szerencsétlen. A titkolózás sohasem vezetett jóra s ha már a rendőrség nem tud véget vetni annak a kegyetlen és irratott habernak, melyet a villamos visel a közönség ellen, legalább adjon Rá veszteséglajstromot!

1917.